

Pescuirea minunată

Scris de Ninel Ganea

Luni, 01 Octombrie 2018 09:31

Sfânta Biserică ne-a oferit în urmă cu două duminici parabola despre talanți. Un talant este o putere pe care ne-o dă Domnul pentru a împlini poruncile Sale de iubire a lui Dumnezeu și a aproapelui. Duminica trecută ne-a prezentat cum este pus la lucru acest talant în viața noastră. O mamă avea o fiică posedată, iar mama a fugit la Hristos: „Ajută-mi!” (Mt. 15:25). Dar Hristos a rămas tăcut. Apoi, apostolii au început să-l vorbească lui Hristos, arătând-o pe această femeie cananeancă. Hristos le-a răspuns: Dar eu am venit pentru copii. „Nu este bine să iei pâinea copiilor și s-o arunci câinilor.” (Mt. 15:26). Femeia cananeacă a plâns: „Da, Doamne, dar și câinii mănâncă din fărâmiturile care cad de la masa stăpânilor lor.” (Mt. 15:27). În acest moment, conștiința ei era doar smerenie, iar ca răspuns la această profundă smerenie, Domnului i s-a făcut milă de ea și a spus: „O, femeie, mare este credința ta; fie ție după cum voiești.” (Mt. 15:28).

Iar acum, Evanghelia de astăzi despre pescuirea minunată ne arată cum același talant (după expresia evanghelică „lucrat” (Mt. 25:16), ceea ce înseamnă pus la lucru în viață) se manifestă în ascultarea totală și încrederea în cuvântul Domnului, care aduc roadele credinței. Dar ce este credința? În ce constă procesul credinței? Răspunsul ni se oferă în Evanghelia de astăzi (Lc: 5:1-11).

Hristos predica pe lacul Ghenizaret. Acum însă predica s-a terminat. Erau două bărci pe țărm, iar Hristos a predicat dintr-una dintre ele. Aici, El i-a vorbit Apostolului Petru și a spus: „Mână la adânc, și lăsați în jos mrejele voastre, ca să pescuiți..” Petru l-a răspuns: „Învățătorule, toată noaptea ne-am trudit și nimic nu am prins.” (Lc. 5:4-5). Iar apostolii erau pescari încercați, care știau apele. Dacă noaptea nu prindeau pește, apoi ziua nici nu se punea problema de așa ceva. Iar Petru l-a spus asta lui Hristos, însă a adăugat: „dar, după cuvântul Tău, voi arunca mrejele” (Lc. 5:5). Și le-au aruncat, iar o minune s-a produs. Bărcile s-au umplut cu atâta pește încât au început să se scufunde. Apoi, Apostolul Petru a căzut la picioarele Mântuitorului și a spus: „leși de la mine, Doamne, că sunt om păcătos.” (Lc. 5:8).

Așa lucrează credința. Apostolul știa că nu poate prinde pește. Dar a crezut cuvântul lui Hristos cu sufletul și cu voința sa, iar această voință, care acum era a lui Hristos, a împlinit-o. Și ce s-a întâmplat? O minune? Da, o minune. Dar principala minune nu era în mulțimea de pești, deși era și asta o minune. Principala minune a avut loc în sufletul lui Petru. S-a văzut pe sine, și-a văzut firea sa. „Leși de la mine, Doamne, că sunt om păcătos.” Așa lucrează credința: să primești în inima ta cuvântul lui Hristos, să-l îplinești, iar apoi, nouă ni se va arăta ceea ce este cel mai important pentru mântuirea noastră, pentru viața noastră duhovnicească.

Oamenii spun: eu nu cred. Ce înseamnă aceste cuvinte? Înseamnă că nu îplinești învățăturile lui Hristos. Pentru că dacă doar ai încerca să îplinești cuvântul lui Hristos, măcar una dintre poruncile lui Hristos, atunci natura vieții tale ți se va arăta și ție. Dar tu nu dorești asta, și de aceea spui: nu cred. Dar cum poate încerca cineva? Ei bine, în același fel în care a făcut-o și Apostolul Petru. În ciuda întregii sale experiențe de pescar, el l-a ascultat pe Hristos și a aruncat mrejele. Ascultă cuvântul lui Hristos. Dar unde putem găsi noi cuvântul acesta? În Evanghelie – acolo este. Dacă știm Evanghelia și o punem la lucru în viața noastră, atunci viața noastră în Hristos ni se va arăta nouă. Iar Învierea Sa va deveni pentru noi mai adevărată decât lumea fizică din jurul nostru. Iar El ne va umple inima cu o bucurie de nedescris, cu bucuria Vieții Veșnice, iar această bucurie nu va avea sfârșit.

Luați Evanghelia în mâinile voastre, puneți-o la lucru în viața voastră. Luați tot ce vă oferă Sfânta Biserică. Atunci și în viața voastră se va întâmpla o minune – o minune mai mare decât minunea prinderii peștilor. Hristos însuși se va arăta vouă cum l-a arătat lui Petru. Iar atunci și tu vei spune în adâncul inimii tale: „Leși de la mine, Doamne, că sunt om păcătos.” Iar dacă ești un păcătos, înseamnă că ești bolnav și ai nevoie de un doctor, iar dacă ai nevoie de un doctor, cine este Doctorul sufletului? Numai Hristos!

O Doamne, vezi neputințele și rănilor păcatului din inima noastră, care ne împiedică să împlinim învățătura Ta, Cuvântul Tău. Tămăduiește-ne și ajută-ne să începem o Nouă Viață!